

Pjaluttan

Nedtecknad av Paul Persson den 25 december 1929

- 1 I Småland där bodde en bonde.
Han hadde en endaste tös
så tjock och så ful som hin onde.
Det var så att nästan man rös.
Han hadde en rödstruken pjaliallutta,
han hadde en rödstruken gård.
Och önska sig bara en pjaliallutta.
En karl som om henne tog vård.
- 2 Men rakt ingen karl ville ha nå
för näsa den satt på trekvart.
Som Chaplin hon skeva med blana
och ovanför mun var hon svart.
Hon satt på sin rödstrukna pjaliallutta
Hon satt på sin rödstrukna gård.
Hon tyckte att karlarnas pjaliallutta
att karlarnas själ var så hård.
- 3 Hon jämt framför spegel sig kräma.
Hon shingla sitt loviga hår.
För karlarna jämt hon sig kräma
fast han hade fyllt 40 år.
Hon sa att hon bjöd dem sin pjaliallutta
hon bjöd dem sin gård och sin hand.
Då sprang dom för kärlekens pjaliallutta
då sprang dom för kärlekens band.
- 4 En natt smög hon sakta ur sängen
när månen på himmelen sken.
Hon smög sig på tå bort till drängen
som snarka och sov som en sten.
Hon kysste hans skägglösa pjaliallutta
hon kysste hans skägglösa mun.
Och drängen han drömde att pjalialluttan
att nosen han kysst på en hund.
- 5 Till sist var han tvungen att tona,
han fick ingen levandes ro.
En dag så hos prästen han gav 'na
en ring och å ett löfte om tro.
Och prästen han talte om pjalialluttan
om kärlekens bindande nät.
Och drängen han bet sig i pjalialluttan
han bet sig i tummen och grät.
- 6 På kvällen o himmelska makter
då la han på stolen en bit
Och bruden han sjönk på sin akter
men jässes det var dynamit.
I luften flög då hennes pjaliallutta
flög då hennes krona och krans.
Av bruden blev blott kvar en pjaliallutta
blev blott kvar en knapp å en frans.